

בריאון בקצין-חינוך ראשי

„אני חניך השומר הצעיר. אני מניח שבחורף-תוכי הייתי יונה מאז ומתמיד...”

ועם דרישות צודקות של אנשים ליברא- לים מצד שני. אני לא מאמין שהדתיים עושים מה שעושים מתוך רישעות. כי אם מתוך טיפשות. ככל שהם ידחקו או תנו לכיוון ההלכה, הם יגרמו להקצנה, לאי-שביעות רצון ולהיפך — ככל שהלי בראלים ידחקו אותנו לכיוון הליבראליזם, הם יגרמו לצד השני להקצנה ולא-שביעות רצון.

בשלב זה בתולדות האומה, אנו חייבים להיות זה עם זה בשלום. באופן עקרוני לא צריך לבטל טיסות בשבת, כי זה שינוי, זו חריגה מהסטטוס-קוו. בנוסף לזה, הרשי לי לספר לך, שאמא שלי לא היתה יהודיה, היא התגיירה בגרמניה, ואף פעם לא בדקתי אם עשתה זאת כדת וכדון. היא עזבה את גרמניה שנה וחצי אחרי נישואיה, וחיייתה בארץ. לכן בוודאי שיש לי רגישות מסוימת לצרכיהם של אנשים הרוצים להינשא בנישואי-ערובת.

● **כידר, פכלת מהעוכרה שאמך גיורת?**

מעולם לא. גרנו במושבה קטנה, בי ראשון-לציון, ואמי היתה אשה מיוחדת במינה. היתה מדליקה נרות בשבת, וזה מצא חן בעיניהם. שהגירת מקיימת את מוצאות היהדות, היא היתה נערצה ביושר ליבה, ביופיה, בטיפולה בילדים, בטיפול בשכנים.

● **מה עשה אביך?**

לפני מלחמת העצמאות הוא היה נהג משאית ובעל-משאית — מעין חצי בורר- גני וחצי פועל. אחרי המלחמה היה ממונה על כל המיכון הכבד בחמ"ץ. גדלתי בראשון.

בית הורי עדיין בידי אחי, הוא גר שם. גרנו ליד היקב, והיינו ראשונים

רבין, עם כל הביקורת שיש לי עליך, במילחמה הזאת עדיין לא נסחף עליידי אידיאולוגיה מיושנת של ז'בוטינסקי ויצרים של שרון

עד מה עצמותינו, צמתנו בראשון. ● **כאיזה קרבות השתתפת בי מלחמת העצמאות?**

במקביל למיבצע נחשון, התקיים מיבצע המץ. השתתפתי בכיבוש מישמר-השבעה. הייתי מס'מם ואחרי-כך מס'פא בניבתי, נפצעתי ברמת-הכובש בקרב קטן ולא כלייך ידוע.

התחילו לגייס לקבע ב-1949. באותה שנה התחנתי ואשתי הלכה ללמוד בי סמינר. התמתי שנה קבע. כדי לקיים את אשתי וכדי לממן את לימודיה, היה ברור לי לגמרי שבתום אותה שנה אני עוזב את הצבא והולך ללמוד באוניברסיטה.

בתום שנת הקבע הייתי רב-סרן בתפקיד קצין אג"ם, והשתתפתי ב"קורס-חמ"ים"

כאשר הייתי קצין חינוך ראשי בצה"ל, ב-1968, פירסמתי מאמר שהתפרסם בחמש לשונות בעד שיר השלום, שאחד מאלופי צה"ל יצא נגד השמעתו.

● **אתה מתכוון לגאנדי?**

לא אמרתי את שם האלוף. מכל מקום, פירסמתי מאמר עקרוני, מדוע אהבת השלום בצבא עוזרת לצבא להיות הומאני והופכת אותו לטוב יותר. ב-1973 פירסמתי מאמר בעד זכות הר הגדרה העצמית של הפלסטינים, וזה היה מאוד לא פופולארי. מעטים מאוד העזו

● **כעת הוא פנסיונר, העובד על סיפון „הציונות אחרי מאה שנה" ועל עבודת הדוקטורט שלו. הוא אחד ממנהיגי שלום-עכשו, עוסק בהענקת ראינות ו- כתיבת מאמרים בשם התנועה.**

לא צריך לבטל את האמנה הפלסטינית. צריך לשים אותה בארכיון. הם צריכים להבין ששענתם, נאילו העם היהודי אינו עם, אינה אלא חבל ורעוטה-רוח

● **מתי הצטרפת לשלום-עכשו?**

את יודעת שלשלום-עכשו לא מצטרר פים, אין שם חברות. במרס '78, כשהת- חילה הפעילות של שלום-עכשו, הייתי מוכר לאנשי התנועה כמישהו שמוכן לעזור, לכתוב מאמרים ולהופיע ברדיו.

● **היית יונה גם כאשר עברת כראש לושכתו של משה דיין, ש" היה אז רמטכ"ל?**

הייתי מאוד מושפע מאישיותו של דיין. היו לי נטיות שהושפעו ממנו. עד היום אני חושב אותו — עם כל הביקורת והחולשות שאני מכיר אולי יותר טוב מכל אחד — לאיש גדול, אומרים עליו, שבאופן מוסרי הוא היה פגום. אני חושב

● **אני מבינה שכל המישפחה חברה בשלום-עכשו.**

כן. שתי בנותי הבוגרות היו פעילות מהתחלה, וחידשו פעילותן במרץ כשחזר- שה הפעילות.

● **אתה עוסק בעניני שדום-עכשו בצד האופרטיבי?**

לא. את זה אני משאיר לחבריה הצעיר- רים. אני עוסק בעיקר בראיונות ובהסברה לעיתונאים.

● **מי מבקש ראיונות?**

בעיקר עיתונא-חוץ. לעיתונות המקומית אני מעדיף לכתוב מאמרים בעצמי.

● **הייתי איש-צבא הרבה שנים. כן, 22 שנים.**

● **היית איש-אמנון של משה דיין, שלא היה ידוע רווקא כיונה.**

הנוער והחלוץ של הסוכנות הציונית, ועד היום הוא עושה כסף כמראה פר- פולארי בחו"ל. אם כן, הוא מודה בחצי פה, מאז שנודעו ברבים דיעותיו האנטי- בגניות, פחתו במקצת ההזמנות להר- צאות.

כאישי-ציבור נמנע מלהביע את דיעותיו הפוליטיות יוניות בפומבי. הוא שמר טוב-טוב על הכיסא שעליו ישב. היום, הוא אומר, שלא היה טעם בהבעת דיעה, שדעותיו היוניות היו מוזיקות יותר מאשר מועילות. מכר שהיה איתו ב- עזרת מסוימת בחו"ל, סיפר לי שבראון הסתיר כלייך טוב את דיעותיו, עד שהוא האמין כי האיש הוא נץ שבניצים. בראון מכחיש. הוא מביא לדוגמה מאמר שכתב אחרי 1973, שבו תמך בזכות הגדרה העצמית של הפלסטינים. הוא טוען שבתקופה ההיא רק נועזים כאורי אבנרי העזו להביע דיעה כזאת, ובוודאי שזה היה נועז ואמיץ מצידו של איש הסוכנות היהודית.

כעת הוא פנסיונר, העובד על סיפון „הציונות אחרי מאה שנה" ועל עבודת הדוקטורט שלו. הוא אחד ממנהיגי שלום-עכשו, עוסק בהענקת ראינות ו- כתיבת מאמרים בשם התנועה.

האיש שעבד עם דיין טוען, שמאז ומתמיד היתה לו הסתייגות מדרך המדינית של האיש. היום הוא מאמין בפיתרון אחד ויחיד לבעיה הפלסטינית — הקמת מדינה פלסטינית לצד מדינת ישראל.

● **מתי הצטרפת לשלום-עכשו?**

את יודעת שלשלום-עכשו לא מצטרר פים, אין שם חברות. במרס '78, כשהת- חילה הפעילות של שלום-עכשו, הייתי מוכר לאנשי התנועה כמישהו שמוכן לעזור, לכתוב מאמרים ולהופיע ברדיו.

● **היית יונה גם כאשר עברת כראש לושכתו של משה דיין, ש" היה אז רמטכ"ל?**

הייתי מאוד מושפע מאישיותו של דיין. היו לי נטיות שהושפעו ממנו. עד היום אני חושב אותו — עם כל הביקורת והחולשות שאני מכיר אולי יותר טוב מכל אחד — לאיש גדול, אומרים עליו, שבאופן מוסרי הוא היה פגום. אני חושב

● **אני מבינה שכל המישפחה חברה בשלום-עכשו.**

כן. שתי בנותי הבוגרות היו פעילות מהתחלה, וחידשו פעילותן במרץ כשחזר- שה הפעילות.

● **אתה עוסק בעניני שדום-עכשו בצד האופרטיבי?**

לא. את זה אני משאיר לחבריה הצעיר- רים. אני עוסק בעיקר בראיונות ובהסברה לעיתונאים.

● **מי מבקש ראיונות?**

בעיקר עיתונא-חוץ. לעיתונות המקומית אני מעדיף לכתוב מאמרים בעצמי.

● **הייתי איש-צבא הרבה שנים. כן, 22 שנים.**

● **היית איש-אמנון של משה דיין, שלא היה ידוע רווקא כיונה.**

בריאון עם אשתו הראלה

„לגמרי במיקרה גרנו בחדר שכור בידרתו של דיין...”

● **היית ראש מחלקת הנוער והחניך של הסוכנות. איך כל זה מתיישב עם שלום-עכשו?**

יש פה כמובן טעות בדימוי. אני חניך השומר-הצעיר, בתוך-תוכי הייתי יונה מאז ומתמיד.

● **אם זכרוננו אינו מטעני, נמנעת מלהביע דיעות יוניות בפומבי.**

מכיוון שנשאתי בתפקידים של נהחר ציבור, זה לא תמיד התאים לי להביע את דיעותי במיסגרת התפקידים. שאותם ביצעתי, זה לא היה מועיל לא לי ולא לאף אחד.

השתדלתי לא לבטא את דיעותי, כי אם להופיע כאדם נייטרלי. אך יחד עם זאת, אני חייב לציין לפנייך לפחות פעמיים שבהן הבעתי את דעתי: בפעם הראשונה,